

Ross Rohde: Ammattimainen ote pois

Ross Rohde: Professionalism Must Die

Tänä aamuna keskustelin erään ystäväni kanssa puhelimesta projektista, joka hänellä on meneillään. Hän on ystäviensä kanssa harkitusti kehittelemässä evankelioivaa yhteisöä. Yksi sen osanottajista on papin ammatissa toimiva henkilö. Kun keskustelimme tämän yhteisön näystä, päädyimme puhumaan siitä, miten vaikeaa on papin virassa olevien tai entisten pastoreiden astua ulos virkapapin roolistaan.

Orgaaninen työ on kokonaisvaltaista elämää. Se ei ole niinkään sitä, mitä sinä teet, vaan sitä, mitä sinä olet. Se ei ole niinkään työpaikka, jossa käyt, vaan elämää, jota elät. Se ei ole rooli, jota vedämme, vaan se on pikemminkin seikkailu, johon osallistumme. Eikä meidän suhteemme ryhmän toisiin jäseniin tällä yhteisellä matkalla määräydy sen mukaan, kuka on jossakin asemassa tai vastuutehtävissä, vaan he ovat vain ystäviämme, jotka kuuluvat samaan yhteisöön ja ovat mukana samassa hengellisen työn seikkailussa kuin me muutkin. Niille, jotka ovat tottuneet pastorin työhön, ammattimaisesta asenteesta voi olla vaikea luopua.

Virkapapin rooli

On ensinnäkin vaikeaa astua ulos pastorin roolista. Kun olet ollut osa papistoa, siitä tulee osa sinun identiteettiäsi. Silloin henkilö olettaa automaattisesti, että hänelle kuuluu johtajan paikka. Jos olemme rehellisiä, me nautimme kovasti, kun saamme olla isoja kihoja. Me tykkäämme esittää henkilöä, jolla on kaikki vastaukset valmiina. Kun pitää vaieta ja kuunnella, mitä Jeesus on laskenut toisten sydämelle, siitä tulee vaikeaa. Helposti huomaamme olevamme paikalla täyttämässä kaiken tyhjän tilan omilla ajatuksillamme. Huomaamme ottaneemme haltuun vastuunkantajan roolin... vaikka yrittäisimmekin vilpittömästi olla tekemättä niin.

Vielä pahempaa on se, että ne jotka eivät ole olleet ammattimaisessa pastorin tehtävissä, vaan ovat tottuneet vallitsevaan systeemiin, ovat oppineet kääntymään palkattujen työntekijöiden puoleen vastauksia etsiessään. He ovat tottuneet siihen, että jotkut ovat johtajia ja toiset ovat seuraajia. On helppoa jättää johtajuus toisille ja samalla riski olla väärässä tai tehdä virheitä. Tämä johtaa tahtomattammekin passiivisuuteen, joka kuitenkin pitää välttää, jos halutaan olla mukana ulospäin suuntautuvassa orgaanisessa yhteisössä.

Tiedostaen mutta ei ihan riittävästi

Voin puhua omasta kokemuksestani siltä pohjalta, että olen entinen palkattu työntekijä. Oma kokemukseni kertoo - myös niiden toisten kokemukset, jotka ovat myös olleet pastorin virassa ja työskentelevät nyt orgaanisen seurakunnan ympyröissä - että meillä on ongelma tämän vaikeuden tiedostamisessa ja että emme tarpeeksi ymmärrä sitä. Yritän selittää. Tiedämme järjellämme, että meidän tulisi olla hiljaa, että toiset saavat puhua. Päässämmme on kyllä tieto, että jos puhumme liikaa tai hallitsemme liiaksi keskustelua, me tukahdutamme toisissa vaikuttavaa Hengen esiin tulemista. Tiedämme asian hyvin, mutta silti toimimme väärin. Meillä on asiasta pään tieto, mutta se ei ole oikein sulautunut sydämeen eikä siitä vielä ole tullut osa meidän alitajuista toimintaamme. Sen vuoksi tämä ongelma pulpahtaa esiin aina uudestaan. Voisin myös muotoilla tämän hieman toisin. Meistä itsestämme tulee jonkin asteen ongelma. Ja me myös jatkuvasti syytämme siitä itseämme.

Tällä asialla on myös kääntöpuolensa. Useimmat niistä, jotka toimivat orgaanisen seurakunnan työssä, ovat entisiä maallikoita. Se merkitsee sitä, että he ovat tottuneet työntämään hommat pastorin syliin. Heidän pitäisi myös osallistua enemmän, jos he ovat alkaneet ymmärtää orgaanisen työn luonnetta, ja tajuta, että he ovat niin tottuneet olemaan sivustakatsojia, että heidän tulisi ryhdistäytyä eikä tyytyä olemaan statistin roolissa. He helposti vain odottavat, että joku "ottaa homman haltuun". Sellainen ei mitenkään auta porukkaa evankelioimaan eikä se auta entisiä pastoreitakaan eikä se vie Jumalan valtakuntaa eteenpäin. Kaikki tarvitsemme toisiamme. *Ei silmä voi sanoa kädelle: "Minä en tarvitse sinua", eikä liioin pää jaloille: "Minä en tarvitse teitä."* 1.Kor.12:21. Toden sanoakseni suurin heikkous, jonka olen havainnut niissä uskovissa, jotka ovat uusia orgaanisessa työssä, on se, että he odottavat jonkun suuren johtajan ilmaantumista, joka saisi aikaan ennennäkemättömiä tuloksia, jotta he sitten saisivat olla siinä mukana ja paistatella päivää sellaisen suurenmoisen työn loisteessa. Toisin sanoen he odottavat "suurta johtajaa" ilmaantuvaksi, jotta he saisivat olla osa menestyvää työtä. Siitä taas seuraa se, että kun asiat eivät menekään hulvattoman komeasti tai työ ei kannakaan loisteliasta hedelmää tarpeeksi nopeasti, he luopuvat ja alkavat etsiä seuraavaa jännää juttua. Se on sitten jälleen yksi tulos siitä, että ollaan sivustakatsojia ja odotellaan, että joku tulisi ja ottaisi johtajuuden haltuun. Kaiken kaikkiaan se johtuu systeemistämme, jossa ihmiset on jaettu papistoon ja maallikoihin.

Ehdotuksia

Mitä meidän siis tulisi tehdä? Minulla on kolme ehdotusta. Ensinnäkin jokaisen tuli osallistua työhön. Suurille johtajille ei ole tilaa eikä orgaanisessa työssä ole tilaa myöskään sivustakatsojille. Meillä kaikilla on oma osamme ja me kaikki olemme yhtä tärkeitä. Toiseksi tehkäämme itsellemme sopivasti tilaa. Joillakin "systeemi" on mennyt veriin. Kestää aikansa, että opimme pois siitä, mitä olemme oppineet. Hellästi ja armeliaasti auttakaamme toisiamme pois sivustakatsojan roolista tai pois johtajan paikalta, sen mukaan mikä ongelma kulloinkin on. On syytä muistaa, että voimme ymmärtää jonkin asian päällämme paljon ennen kuin se menee sydämen tasolle. Sen takia pitää olla varovainen ja kärsivällinen toisten kanssa. Lopuksi on syytä muistaa, että orgaanisessa seurakunnassa on vain yksi johtaja - hänen nimensä on Jeesus. Olemme kaikki osa samaa ruumista, mutta Jeesus on sen Pää. Oppikaamme seuraamaan häntä ja ainoastaan häntä ja sen myötä suuri osa näistä ongelmista sulaa pois.

- Oletko koskaan törmännyt tähän ongelmaan, että palkatussa työssä olleet ryhtyvät johtamaan ja entiset maallikot vetäytyvät sivuun? Mitä aiot tehdä asialle?
- Oletko huomannut, että saatamme tiedostaa jonkin ongelman, mutta emme lopulta tiedosta sitä tarpeeksi hyvin? Merkitseekö se sitä, että ymmärrämme asian älyllisesti, mutta edelleen toimimme kuin emme ymmärtäisi?
- Jos Jeesuksen on määrä johtaa, mitä taitoja on tarpeen kehittää, jotta oppisimme seuraamaan hänen ohjeitaan?
- Kumpi sinun mielestäsi joutuu tekemään kovemman työn tullakseen Kristus-ruumiin jäseneksi, entinen pastori vai entinen maallikko?

Ross Rohde

Copyright © 2014 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.